

Босна и Херцеговина
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
Број: 11 0 У 024924 20 Увп
Бања Лука, 25.11.2021. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Смиљане Мрше предсједника вијећа, Страхиње Ђурковића и Мерсиде Бјелобрк чланова вијећа, уз судјеловање Маје Савић као записничара у управном спору по тужби А. д.о.о. Б., улица Д. број ..., заступан по пуномоћнику Љ. Д., адвокату из Б., улица С. број ..., (у даљем тексту: тужилац), против рјешења број 15.03-370-46/18 од 29.5.2019. године, туженог Министарство ... Р. С., у предмету утврђивања комуналне накнаде, одлучујући о захтјеву тужиоца за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 У 024924 19 У од 24.4.2020. године, на нејавној сједници вијећа одржаној 25.11.2021. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба против уводно означеног акта туженог, којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против рјешења Н. о. Г. број 05-370-11-376/18 од 13.3.2019. године, којим је тужиоцу одређена комунална накнада у износу од 1.150,28 КМ за период од 01.01. до 31.12.2018. године за пословни простор у улици М. Г. Н., корисне површине 893,77 м².

Одбијање тужбе је образложено разлозима да се пословни објекат у површини од 893,77 м² налази у првој комуналној зони Град Г., да у погледу опремљености постоји јавна расвјета и јавна асфалтна саобраћајница, затим плочник као и оборинска одводња, па је објекат оцијењен са 200 бодова, које бодовање је извршено у складу са чланом 7 Одлуке Општине Градишка („Сл. гласник општине Градишка“ 11/13, 8/18 и 10/18), а која одлука је донесена у складу са Законом о комуналним дјелатностима („Сл. гласник РС“, број 124/11 и 100/17). Позивање тужиоца на став изражен у предмету истог суда број 11 0 У 004125 10 У није од утицаја јер су у том предмету дате јасне упуте туженом органу како да поступи у конкретној ствари, па наводи тужбе о погрешној примјени члана 17 Закона о комуналној дјелатности су неосновани.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев), тужилац побија наведену пресуду због повреде закона, другог прописа и општег акта и повреде правила поступка. Истиче да тужени органи нису потпуно и правилно утврдили све релевантне чињенице од којих зависи доношење одлуке, те нису поштовали начело материјалне истине јер се у побијаном рјешењу не наводи на

шта се односи утврђена накнада, нити се наводе разлози о каквој опремљености насеља комуналним уређајима се ради, а од тог утврђења зависе критеријуми за утврђивање висине комуналне накнаде. Указује да је Окружни суд у Бањалуци у предмету број 11 0 У 004125 10 У дао јасне упуте на који начин треба поступити код утврђивања висине комуналне накнаде. Предлаже да се захтјев уважи, побијана пресуда преиначи или укине и предмет врати на поновно одлучивање.

У одговору на захтјев тужени истиче да остаје код навода садржаних у образложењу оспореног акта и предлаже да се захтјев одбије као неоснован.

Размотривши захтјев, побијану пресуду, одговор на захтјев, те остале прилоге у списима предмета, на основу одредбе члана 39 Закона о управним споровима („Сл. гласник РС”, број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС), овај суд је одлучио као у изреци пресуде из сљедећих разлога:

Из података списка произлази да је првостепеним рјешењем Н. о. Г. број 05-370-11-376/18 од 13.3.2019. године тужиоцу одређена комунална накнада у износу од 1.150,28 КМ за коришћење објеката и уређаја заједничке комуналне потрошње за пословни простор који се налази у Г. у улици М. Г. Н., корисне површине 893,77 м² за период од 01.01. до 31.12.2018. године. Оспореним актом је одбијена жалба, а побијаном пресудом је одбијена тужба и одржан на снази оспорени акт из разлога који су наведени у уводном дијелу образложења ове одлуке.

На основу одредбе члана 22 став 1 Закона о комуналним дјелатностима, скупштина јединице локалне самоуправе у складу са Законом прописује обавезу плаћања комуналне накнаде за кориштење објеката и уређаја заједничке комуналне потрошње, а на основу става 2 овог члана Одлуком скупштине јединице локалне самоуправе којом се уводи обавеза плаћања комуналне накнаде одређују се основи и мјерила којима се утврђује висина накнаде зависно од степена опремљености насеља комуналним објектима и уређајима заједничке комуналне потрошње и квалитета и стандарда комуналних производа и услуга.

Комунална накнада одређује се према јединици изграђене корисне површине за стамбени пословни и помоћни простор и објекте друштвеног стандарда сходно одредби члана 23 тог закона.

Такође, одредбом члана 24 Закона је прописано да су обвезници комуналне накнаде власници стамбеног, пословног или другог простора, носиоци станарског права, закупци стамбеног, пословног или другог простора, односно физичка и правна лица која су корисници објеката и уређаја заједничке комуналне потрошње.

Исто тако, Одлуком скупштине Општина (Г.) Г. утврђена је обавеза плаћања комуналне накнаде за кориштење објеката и уређаја заједничке комуналне потрошње и прописан основ и мјерила по основу којих се одређује висина накнаде, обрачун и рокови плаћања. Тако је чланом 7 Одлуке прописано да се висина комуналне накнаде на годишњем нивоу одређује као умножак изграђене корисне површине, броја бодова и вриједности бода, а број бодова је прописан чланом 8 Одлуке и исти представља збир бодова према припадности објекта обвезника одређеној зони, намјени објекта и броја бодова за поједине објекте и уређаје заједничке комуналне потрошње постојеће на наведеној локацији. Вриједност бода прописана је чланом 1 Одлуке о утврђивању

вриједности бода за обрачунавање комуналне накнаде („Сл. гласник Општине Градишка“ број 11/17) на основу којег вриједност бода за обрачунавање ове накнаде за 2018. годину износи 0,006 КМ, па како је у конкретном случају утврђено да се објекат тужиоца налази у првој зони, што према положају и намјени објекта износи 200 бодова, те да се на тој локацији налазе уређаји заједничке комуналне потрошње, јавна асфалтна саобраћајница која носи 50 бодова, јавна расвјета такође 50 бодова, плочници 20 бодова и оборинска одводња 10 бодова што према опремљености износи 130 бодова, па укупан број бодова на основу зоне и опремљености износи 330, па када се корисна површина од 893,77 м², помножи бројем бодова 330 пута утврђена вриједност бода за 2018. годину која износи 0,006 онда се добије комунална накнада у износу од 1.769,66 КМ и која се, за објекте који се не користе на основу одредбе члана 11 став 2 цитиране одлуке, умањује за 35%, то се добије комунална накнада у износу од 1.150,28 КМ на годишњем нивоу која накнада је и утврђена тужиоцу.

Из наведеног, произлази да је тужиоцу правилно утврђена висина комуналне накнаде за коришћење заједничких уређаја комуналне потрошње за 2018. годину, јер су наведени параметри по основу којих је утврђен број бодова на име опремљености комуналним уређајима, а и према зони у којој се налази пословни простор тужиоца, тако да се супротни наводи захтјева одбијају као неосновани.

Позивање тужиоца на став нижестепеног суда изнесен у предмету 11 0 У 004125 10 У није од утицаја на рјешење ове управне ствари, јер је у том предмету нижестепени суд дао јасне упуте туженом органу на који начин треба да поступи приликом утврђивања опремљености одређене зоне комуналним уређајима, па да на основу тога утврди висину комуналне накнаде за коришћење уређаја заједничке комуналне потрошње.

Код таквог стања ствари, правилно је побијаном пресудом одбијена тужба као неоснована, па овај суд закључује да доношењем побијане пресуде није остварен ниједан разлог њене незаконитости из одредбе члана 35 став 2 ЗУС, због чега се захтјев тужиоца, на основу одредбе члана 40 став 1 тог закона, одбија као неоснован.

Записничар
Маја Савић

Предсједник вијећа
Смиљана Мрша

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић